

Дозволите да се представим. Ја сам Жил. Заправо бићу потпуно искрен са вама. Право име ми је Жика, али оно је тако... како да кажем некако неевропско, није у складу са покретом коме припадам. Питате какав је то покрет? Да ја вас нешто питам. Какав покрет може црв да има? Каквим покретима се црв креће? Пошто видим да ћутите, одговорићу вам. Црв гмиже и пузи и логично је да и покрет коме припадам то исто ради. Питате куда гмиже и пузи? Где ви живите последњих десет година? Да ли сте уопште чули за пут који нема алтернативу? Да ли сте чули за паралелни пут? Ето због тих покрета ја припадам покрету и покрет припада мени. Моји покрети су симбол тог покрета. Ти покрети су ми урођени, а и усавршио сам их и још увек их усавршавам. Ваљда вам је јасно да је то услов напретка.

Питате како сам добио надимак? Знате ли како кажу овде – вредан као црв. Е па ја сам вредан. Нисам као ови нерадници што штрајкују глађу, секу прсте, спаљују се и жале се како немају посла, нити хлеба за себе и децу. Како ми црви преживљавамо? Како уопште овде може да се преживи и добро живи? Укључио сам се у политику. Знао сам да се поставим. Знао сам да се крећем где, кад и како треба. Већ сам вам рекао како се крећем. Знао сам да ћутим где, кад и како треба. Знао сам да се слажем и потврђујем где, кад и како треба. И ми црви имамо кичму, достојанство и своје мишљење, Гледао сам шта они изнад мене раде. Радио сам што они раде. Сада други гледају шта ја радим. Гледам и ја шта они раде. Морам увек да будем на опрезу.

Нормално, награда је стигла. Једно министарство, друго министарство, треће министарство. Па затим управни одбори, састанци комисија – чак више пута у току дана, припадајуће дневнице, саветовања у земљи, саветовања у иностранству, поготово иностранству, па опет припадајуће дневнице, службени путеви у земљи, службени путеви у иностранству због пута који нема алтернативу и нормално припадајуће дневнице, службени путеви због паралелног пута и припадајуће дневнице – домаћини су и овде и тамо увек врло љубазни и плаћају нам све трошкове. Па онда ту су семинари, накнада за одвојени живот, накнада за заједнички живот, накнада за употребу приватног аутомобила у службене сврхе и логично накнада за употребу службеног аутомобила у приватне сврхе, накнада за утрошено аутомобилско, авионско и гориво за јахте, накнада за амортизацију превозних средстава, накнада за учешће у разним емисијама и накнаде за давање интервјуа, накнада за фризера, накнада за шминкера, накнада за посете салонима лепоте и салонима за масажу, посебна накнада за масерке – напојница урачуната, накнада за обућу и одећу, накнада за ангажовано особље, накнада за прековремени рад, топли оборок, накнада за учешће у вакцинацији, накнада за трошкове мобилних телефона (имам их пет, од којих три користим искључиво за међународне разговоре), накнада за стрес коме сам због оваквог рада изложен,

ауторски хонорари, хонорари за саветодавне услуге и лобирање, донације, дотације, квотације, репрезентације у земљи и иностранству, домаћа признања и награде, и што је најважније признања и награде међународне заједнице, провизије за посредовање. И још увек нисам набројао све начине како зарађујем. Због транспарентности дужан сам да вам кажем да све ове накнаде примам у паушалном износу. Шта то значи? То значи да ми је месечно гарантована сума за њих. Уколико су већи – исплаћује ми се разлика. Увек су већи, јер као што видите ја пуно радим. Интересује вас шта се дешава ако су мањи? Никада нису мањи. Не, нису потребни никакви докази о трошковима. Ја сам частан човек. Верује ми се на реч.

Зашто се мрштите? Мислите да су те провизије за посредовање мито? Ви сте очигледно неупућени. Провизије су сасвим у складу са обичајима међународне заједнице. Ако желимо да будемо део те заједнице, морамо и да прихватимо те обичаје. Мислите да ту постоји сукоб интереса? О томе ће одлуку донети наше реформисано правосуђе. Имам потпуно поверење у њега. Уосталом учествовао сам у тој реформи. Постављао сам кога треба и где треба. Људи су захвални. Знате како се каже овде – памти па врати. Занима вас како све то стижем? Креће се, стиже се. Стиже се, може се. Може се, има се. Уосталом мито је све ређа појава у нашем друштву. Ево вам одмах један пример и то из народа на кога увек рачунамо иако он не рачуна увек на нас. Навешћу вам као доказ стихове једне популарне песме. Они гласе : „Мајка ће да прода голфа дизелаша да јој пусте сина робијаша.“ И ви се сад питате какав је то доказ? Па размислите мало! Још увек не знате? Ево сад ћу да вам објасним. Тај голф што мајка продаје није нека кртија. То је голф најновије генерације! А они су баш скупи! А то значи да су и ретки. Чим су ретки, значи да се због тога мало и продају да би се синови пустили. Ето вам и доказа да су те појаве ретке! Знам ја те ствари и цене како се крећу. Питате како знам? На најбољи могући начин. Из личног искуства! Ето баш таквог једног голфа сам недавно добио на покон. Питате зашто? Зато што сам добар човек. Учинио сам тој мајци. Није морала да се мучи и продаје га.

И знате ли шта сам стекао таквим радом? Ништа, готово ништа! Ова вила на Дедињу, то је нешто већ уобичајено што мени и мени сличнима припада по како се оно каже на нашем језику ... дифолту. Вилу на Златибору сам својим поштено зарађеним парама изградио. Покуповао сам хотеле по неким бањама, а и неке бање по регионима. Њих ћу да издајем. Ма и ону вилу ћу да издајем. Волим да издајем. Ја сам патриота. Тражите доказ? Доказ је тај што сам све стечено уложио овде. Нисам сам. Има нас доста. Ми бушимо, ријемо, радимо. Правимо црвоточину. Лепо нам је у црвоточини. Водите рачуна да овде ништа није како изгледа да јесте. Хоћете пример? Ево вам га! Сигурно знате за четири стуба на која се ослањамо. И ви мислите да су сва четири јака и стабилна? То је на први поглед. А на други то су само два. Друга два смо већ избушили, ископали, изрили и они су црвоточни баш као и држава. И у њима нам је лепо. Питате која су та два? Знате ви добро! Њих, као и државу спомињемо само када је то у нашем интересу! Тврдите да су она друга два у ствари трула и црвоточна? Доводите у сумњу наш покрет?

То није истина! Зар још нисте научили да је истина оно што кажу наши медији! Тако је, наши, наши, а не ваши!

Питате ме и за НАТО? Па шта ви мислите зашто улажем у хотеле? Када уђемо у НАТО ваљда вам је познато порашће цене некретнина, страни, а домаћи војници ће се одмарати овде по мојим хотелима и вилама. У сваком региону по једна НАТО база. У сваком региону, за сваку базу, бар један мој хотел и остали пратећи објекти за забаву њихових, а наших војника. Наше гостољубље је познато. Обавезно салони за масажу. Ту већ имам довољно искуства. Ти пратећи објекти, а и субјекти у тим објектима ће такође бити моје власништво. И ту опет имам проблем. Биће ми потребан тендер за набавку велике количине црвених фењера. Ви ме питате у чему је проблем? Па проблем је што су сви тендери овде намештени. Иако сам патриота, нећу домаће фењере. Довољно је патриотски то што ћу ангажовати домаћу радну снагу. Нека и они виде корист од евроатлантских интеграција. Узећу кредит за фењере. Страни кредит за стране фењере. Како ћу да га вратим? Свакако не новцем. Вратићу га неком услугом. Шта ви мислите да ми што смо на власти у овој држави не знамо коме смо и колико због тога дужни и како то треба да вратимо? Сви овде живе на кредит, па ћу и ја тако из солидарности са народом и како сам већ неколико пута напоменуо из патриотизма. Уосталом криза је, а криза је наша шанса. Ја сам ту шансу искористио!

Интересује вас стање на мојим рачунима? Колико је да је, то нисам рекао ни онима којима сам по закону обавезан, па што бих вама. Уосталом закон није обавезан за мене. Имам имунитет, а иако икад прође тај имунитет сетите се да сам реформисао правосуђе. Памти па врати. Битно је да сам све поштено, својим радом стекао. Да ли сам платио порез? Ма хај'те молим вас какво је то питање? Платио сам коме треба и где треба. Порез плаћају они који не плаћају коме треба и где треба. Када се изборимо са корупцијом која је као што знате највеће зло овог друштва, све ће доћи на своје место. Ми водимо ту борбу упорно, ево већ деценију. То могу одговорно да вам кажем јер сам активно укључен у ту борбу пошто сам такође члан одбора за борбу против корупције. Не примећујете резултате? Очигледно је да не пратите медије који непрестано извештавају о нашим успесима, па и о успесима у борби против тог најопаснијег зла овог друштва. Тако је! Наше медије, а не ваше! Уосталом ваших и нема. Мислите да ми не можемо да победимо то зло? Мислите да неко други, нов треба да то уради? Немате поверење? Па молим вас лепо, ко може да зна слабост система боље од онога који је већ деценију у том систему и који је створио тај и такав систем? Тако смо дуго добијали поверење и сада када смо близу циља ви нам га ускраћујете? Зар мислите да ће ти нови бити бољи или другачији од нас? Желите повратак у деведесете? Желите! Кажете да је било мање незапослених, мања задуженост државе, а већа производња? Па тада су биле санкције, а ја и остали као што сам ја донели смо вам демократију! Не увиђате благодети које смо вам донели? Ма то је ваш проблем, не мој и наш. Да бисте прихватили вредности које вам нудимо престаните да се ту прсите, кочоперите, бусате у груди, позивате се на достојанство, домовину, традицију, истину, историју и понос. Понос, па по

Исповест Жике Црва

Пише: Љубиша Спасојевић
уторак, 01 јун 2010 06:06

носу, то сте добили. Није вам доста једно бомбардовање? Хоћете још? Није вам доста један међународни суд? Хоћете још?

Угледајте се на мене и оне што су као ја. Шта мени фали? И ви се питате шта ми фали? Е па ја ћу да вам кажем! Мислите да сам задовољан овим што имам? Е па нисам! Мислите да сам задовољан овде где сам? Е па нисам! Питате се шта жели један овдашњи успешни црв? Желим успех у иностранству! Највећа ми је жеља да отпузим и уживам у Великој Јабуци. То је центар мога света! То је права ствар! То је живот! То је укус! То је мирис! Ове наше јабуке нису низашта. Преседну сваком ко их проба. Труле су, неукусне, никакве. И што је најгоре, црвљиве су!